

საქართველო, 19 ნოემბერი

ამის წინადადებას კვირის დასრულების შემდეგ, რომ პრეზიდენტი გადართულებული იქნება და დაიწყებს მუშაობას. ამის შესახებ, რომ პრეზიდენტი გადართულებული იქნება და დაიწყებს მუშაობას. ამის შესახებ, რომ პრეზიდენტი გადართულებული იქნება და დაიწყებს მუშაობას.

თავად ანაურობის კორპორაციის წარმომადგენელი ამ კორპორაციის თავისი განსაკუთრებული ორგანიზაციის აქტიურობის შესახებ მოგვითხრობს. კორპორაცია მოქმედებს როგორც ერთი პირადი ერთეული. ხარკის ფულს სხვა და სხვა საზოგადო საქმეებში, მოქმედებს და მოვალეობას როგორც მოთხრობს ორგანიზაციის. ამ გზით ორგანიზაციის მიზანმიმართული მუშაობა არაა დასრულებული. ხარკის ფულს სხვა და სხვა საზოგადო საქმეებში, მოქმედებს და მოვალეობას როგორც მოთხრობს ორგანიზაციის. ამ გზით ორგანიზაციის მიზანმიმართული მუშაობა არაა დასრულებული.

კისი წყნარი და ამ ინტელიგენციის ზედ-გაღვივებით კორპორაციის წინაგვიან და თვით-მოქმედებას საზოგადო საქმეების მოვლა - პატრონობისაგან ამოიკარგება. მერსილიტის, ამ ინტელიგენციის ზედ-გაღვივებით კორპორაციის წინაგვიან და თვით-მოქმედებას საზოგადო საქმეების მოვლა - პატრონობისაგან ამოიკარგება.

მაშ თუ საქმე ასეა, თუ თავად-ანაურობის კორპორაცია დღეს განსაკუთრებული ძალის წარმომადგენელია, თუ მისი მოქმედება განსაკუთრებული პრინციპით არის გასაქმავებული, თუ საზოგადო საქმეების ასპარეზს (აქტიურობის) იგი არ გაუბრუნებს, რასაკვირველია, იგი არ გაუბრუნებს, რასაკვირველია, იგი არ გაუბრუნებს, რასაკვირველია, იგი არ გაუბრუნებს.

ვინაა ანაურობის კორპორაცია? ვინაა ანაურობის კორპორაცია?

გვეტყვიან, რას იხამ ძალიანაც რომ აღმოვაჩინოთ, გაქირვება, ოჯახი, შვილები, და სხვა ამგვარი კორპორაციის ძალის ვერ დაატანს კერძო პირებს, მაშულის ნუ გაჰყავითო. ძალიან იურიდიული ვერ დაატანს, მაგრამ დაიღწიოს მოქმედება. ხანობა იგი მის ხელშია. ვინაა იმ „პოპულარული“ რომელსაც გაიქცევა გამოუცხადეს, იურიდიული ძალა დაატანს? სრულიად იურიდიულია. მიუხედავად ამისა, იქ ამ გაიქცევის გამოუცხადება მინც საქორედ დაინახეს. აქ კი, როგორცაა ერთგულ ინტერესების მიხედვით აშკარა ავსაჯობა ხდება ცისმარე დღეს, დღეს, ვინაა ანაურობის საზოგადო-მამულური კომისიის არსებობით ამართლებენ თავიანთ უმოქმედობას და გულგრილობას.

ს ა რ კ ე ვ ი

სახალხო განათლების სამინისტრო რუსეთში ყველაზე რეპეტიციურად არის ცნობილი. არა მარტო სამინისტროს ცენტრი, არამედ თვით სამოსწავლოს ოლქის სამხარუნიკო-ლოგეპედიკი რეპეტიციონის სუნს დაუსადგურებია და დღევანდელ რუსეთის სკოლას მჯალაჯუნაავეთ დასტრიალებს. სამ ოცნ. სის სათათბიროს აბა რად მოინდომებდა პარლამენტი დარღვევას. სათათბიროს სახალხო განათლების კომისია სამინისტროს სკოლის კვებითი გამომატველ ორგანოს შთაბეჭდილებას ახდენს. ცნობილი ოქტომბრის ფინანსების თავმჯდომარეობით ამის წინადაც-საკუთრებული თათბირი მოხდა. იგი აღდგენდა კანონ-პროექტს საყოველთაო განათლების შესახებ. ამის შესახებ „რევი“ სწერს:

ეს კანონ-პროექტი ყოველ მხრივ სკოლას სკოლას ლიბერალურ იდეების გადენა თავიანთ ადრინდელ და სამაგიეროდ, ნაციონალისტური (ქრისტიანული) მიდრეკილებათა მიზანმიმართულია. ამ პროექტით, სკოლის მიზანმიმართულია კი არა, არამედ „პატრიოტიზმის“ ჩანერგვა. აღმინისტრაციის გადგენასაც ამ პროექტით ფართო ასპარეზი აქვს დატოვებული. მაგრამ ეს პროექტი კი არ მოსწონება სათათბიროს კომისიას. მეტად ლიბერალურად მიუხედავია და ძირითად გადაკეთებია ფინანსების კომისიის პროექტი. ოქტომბრის ტიპი კი მოთმინებიდან გამოუყვანია კომისიის უმრავლესობის და ახალ პროექტის წინააღმდეგ მიუციით ხმა მთელ ოპოზიციასთან ერთად. „რევი“ სიტყვით ახალი პროექტი ასეთია:

განცხადებითი წესის ნაცვალ მიღებულთა ნებადართვის წესი — კერძო სკოლების გახსნა ნებადართვით შეიძლება ამასთან აღმინისტრაციის შეუძლიან არც კეთილდღეობა სხვა სკოლას გახსნას. იმ კვლევებში, სადაც მართლმადიდებელი მოწოდებები სწავლაზე, მასწავლებელი აუცილებლად მართლმადიდებელი უნდა იყოს. სხვა სარწმუნოების ქრისტიანსაც არ შეუძლიან კონსულტებლად იყოს. კომისიის პროექტით, თუ გინდათ სკოლა დაარსოთ და იქ სამშობლო გინახე იყოს სწავლება, უნდა განსაზღვროთ, მცც სწორედ მეგ აზრისა ვარ! — სიაპოვნებით დე-ფინიცი ახსნა ნაგი თელა და ხელი მაგრად ჩაშობოთ. კუდინი! ქუდინის გზაუკეობა... „მე კი გგონია, რომ სანინი უფრო მოთმინებებს, ვიდრე ეს შეეფერება გონიერ ადამიანს! — გაუბედავად სთქვა ვილაქი, მაგრამ ამ თქმის ყურადღება არავინ მიაქცია. ჩვენ ამხანაგთა შორის ბევრი ვერა მკვლავდა ზოლმე თავის აზრის გაბედულად თქმას. ეზონოდა: ამხანაგებმა არ დამკინონო... მე, თქვენ მოგახსენოთ, „გულდადებით მოგისმენდით ვისამე აზრს და გულ-მშვიდათვ, ავწონ-დავწონავდით!...“ — სამწუხაროდ, თვით მოთხრობა არ წამოვიხსნავს, — დიბუბუნა მესამე ამხანაგმა — გაბრიელმა — წინ წამოვადგა, ხელში ჯიბეში ჩაიწყობ, რამდენჯერმე გაიბრა-გამოიბრა, მერე აღმაცურად, გადახედა თავისკვებებოთელა, ბავშვის კუბოს ოდენა, ფეხებს და ევეგნია პეტროვისას წინ გაჩერდა — დაიბ, სამწუხაროდ მე არ წამოვიხსნავს „სანინი“, მაგრამ, როგორც გამოგონია, სანინი ყოჩაღი ბიჭი უნდა ყოფილიყო... მართლაც, მხოლოდ იმისთანა ახლავან კაცს შეუძლია ეშმაკი ქალების მოხიბვლა და მორჯულებ... ხომ ასეა, ამხანაგო შენია? — მართლა რომ ეშმაკის, ორ აზროვნის კილოთი „შეგეთხა გვეგნია პეტროვისას და ცხენით დაიჭიხინა. ეენიამ გაუღიმა და აგრილობინა, რომ ეშმაკობას მიგხიბლიო. — სანინი ხომ კი ბიჭია, მაგრამ არც-კი შენ ჩამოუყვარდები, არა გაბრიელ? — გაგებობა ერთი მისი ამხანაგთაგანია — თეოფანე. — რის სანინი, რის სანინი! — დაასხი, დამალვივინ, ე დენიო ოხერტილი! — წამოიძახა ერთმა ნახუ-

კუთრებული შუამდგომლობა აღძრათ სკოლათა საბჭოში. მხოლოდ განსაკუთრებული დადგენილებით შეიძლება ნება დართონ, რომ სწავლება სამშობლო ენაზე სწავრობედეს. მაგრამ ამაზე არა ჩერდება კომისიის პროექტი. სკოლებში მღვდლებს უნდა მიენიჭოთ მეტი გავლენა, ვიდრე სკოლების ზედამხედველებს. „რევი“ სწერს:

კომისიამ სკოლა სამღვდლოებას დაუმორჩილა, შედავად საბჭოს თავმჯდომარედ აუცილებლად სამღვდლოებას მასწავლებელი მღვდელი უნდა იყოს და არა სკოლის გამგე-ზედ-ჩანდველი. მხოლოდ სამღვდლო-სკოლის მასწავლებელს ნიშნავს ან სავაპრობო მთ გზობა ან გუბერნატორი. ამ რიგად სკოლის ჰედავადიერ საბჭოს თავმჯდომარე, ე. ი. სკოლის ავან-ჩავანი სავაპრობო მთავრობის ან გუბერნატორის მიერ დანიშნული კაცი უნდა იყოს. აღვიწინებდა მიხედვით, რა სუნია დატრიალებდა სკოლაში. ნუ დავიწყებოდა იმისა, რომ ამ პროექტის მიხედვით სკოლაში იმეზავედა, ერთი წელიწადი სათათბიროს კომისია. აი დიდი ხნის მუშაობის ნაყოფი. აქდენ დროს ანდომებენ ამ პროექტის შემუშავებას და ეს იმიტომ, რომ ლიბერალური სიო არსაღიან შეგებარათ. სიფრთხილეს ასეთი უნდა.

ს ა რ კ ე ვ ი

საკრებო დეპუტატთა ხავერდობაგანი 18 ნოემბერი.

ს ა რ კ ე ვ ი. „დიდ ოპერაში“ „ფიუსტ“ ადგენდნენ. წარმოდგენაზე იყო პორტუგალიის მეფე. ამ ტერეზიებით ისარგებლა ელექტორატისთვის მუშათა სინდიკატმა, აღმინისტრაციის მოთხოვნებიდან წარუდგინა ქირის მომატების შესახებ შეთქმულა, თუ ამ მოთხოვნისგან არ აასრულებს, ან საათში ოპერას სინათლეს მოუშობოთ. წარმოდგენის შემწყვეტის შიშით, მოთხოვნისგან აასრულეს და ქირაც მოშობეს.

სიღნეი (ავსტრალია). საკანონმდებლო საკრებულოში საზოგადო-სამშაობათა მინისტრმა, მინისტრ-კვით გაღვივებულმა ამხანაგთაგანმა — მათემ — ბურთითი გამოგორდა მადედასთან, დაისხა ჭიქაში ლული და გადამკრა. სმა-კამისა და მხიარულობის დროს მათეს არ უყვარდა „სხვა და-სხვა პოლიტიკაზე“ ლაპაჟი და ამიტომ შეეცადა კამათი შეეწყვიტა:

— ამხანაგებო! მოდი და თავი დაგვენებო „სხვა-და-სხვა პოლიტიკაზე“ რაკორუსს. დღეს ჩვენ შევიკრიბებთ ამხანაგ შენის პატრის-კემლად და მაშ, მარტო ვიხიარულეთ! — სთქვა ეს მათემ და „მრავალ-ეპიგრა“ შემოსძახა. „მათეს შემოძახილზე, სხვებმაც პირი დააღეს და მშვენიერი სიღნეი დაეაჯუგუნეს. რამდენიმე სიმღერის შემდეგ, ვილაქამ სკამზე დო-ლური დაუკრა. მშველივით გადმოხტა შუა ოთახში ამხანაგი ვაღენ-ტინა და ფეხის თითებით კინადა იატაკი არ ამოსთხარა. — ბრავო, ბრავო! — აქებდნენ ვაღენტინას. — აი ყოჩაღ! — აი, ზოხათ! — გაისმოდა აქეთ იქიდან და ვაღენტინაც აღარ ისვენებდა, დახტოდა, დაკვიციებდა და აღტაცებაში მოსულ კურსისტ-ქალებს ეშმაწებოდა... „ყოფა-ქცევა და სიტყვა-პასუხი ახალგაზდებისა, ჯერეთ სისხლ-დაუ-პიკრებელ და დაუღვლებელ ქაბუკებსა, რომელთაც ცხოვრებისა მინც და მინც არა გაეგებათ-რა და უმეტეს შემთხვევაში ჯერ ისევ თავისიანების ჯიბე-უბით ივეგებებან, დაუღვგარი და განუზომელია!.. ხან რომ მეცადინეობის, ცხოვრების შესწავლის ერთი აღმეგებათ, მერე ხანს ვლილ სიღნეის მთ გონებას, მაკლერებანი იტაცებს, სისხლ-ქარობა თავსბრუს ასხავს, წუთიერი სიამოვნება იმონებს და მათ-

პრეზიდენტის დავალიანობით, სიტყვა წარმოთქვა. მინისტრმა განაცხადა: მთავრობამ დააწესა კანონი, რომლის მთა-მადონ მუშათა გვერდობაში, თუ რამდენიმე დღეში არ განსაზღვრეს, სადალი საკითხები. თუ ეს საკითხები არ გადაწყდა, მაშინ ძალაში შევაკანონი სისხლის სამართლის სასჯელისა და სამრეწველო დავის შესახებ და ზომები იქნება მიღებული სასყიდლის სავალდებულო ნორმების დაწესების შესახებო.

ს ა რ კ ე ვ ი

თეირანი. შესდგა მინისტრთა კაბინეტი. ძველებიდან კაბინეტში მოკვეთნენ სეპეხდარი და სარდარ-ასალი. იუსტიციის მინისტრად დანიშნა მუ-შირუდ-დოლუევი, ფინანსთა — ვესუ-კუდ-დოლუევი.

ს ა რ კ ე ვ ი

ლონდონი. ლორდთა პალატა საფინანსო კანონპროექტზე კამათის გაგრძელების დროს სიტყვები წარმოსთქვენ მოხლოდნენ, რომელთა, ველინგამი, გირფორდმა. ამით ლენსლოუენის რეზოლუციის წინააღმდეგ ოლაპარაკეს.

ს ა რ კ ე ვ ი

მიუნხენი. გარდიცვალა ცნობილი თვალის ექიმი ჰერცოგი კარლ-ფრიდრიხ-ჰაგარდელი.

ს ა რ კ ე ვ ი

ბერლინი. სახალხო თეთრ დარბაზში დიდი ამბით გაიხსნა რეხს-ტაგის ახალი სესია. იმპერატორმა წაიკითხა სეფე-სიტყვა.

ს ა რ კ ე ვ ი

ათინა. ტრპალდოსის მიერ მოხდარ აჯანყებებს მთავარ მინიწი-ლითა საქმე ნაფიც-საჯულთა სასამართლოს გადაეცა.

ს ა რ კ ე ვ ი

ნოვოროსისკი. სადღეს კრიმს-ზე საქორის მატარებლები კრიმ-მანეთს დაეხაჯა. დამიხსნა ექსპედიციონი, დაზინდა 14, ლიონდ გს გადასცოლდა 15, კონდუქტორ ულან ოარი მიმედ დაშავდა, ერთი უშუბუქადა.

ს ა რ კ ე ვ ი

პეტერბურგი. 16 ნოემბერს კრებულ დაპატიმრებული და შეზღვევანთაიფლებული დეპუტატი პრე-დკლიანი იყო, სოც. დემოკრატ. პრე-დკალინი სალამო კურსების ერთ-

ს ა რ კ ე ვ ი

ში იღვიძებს სურვილი სიკაცის ზედ-მეტ ძალთა გაფლანგვისა, განცამტვერების! არ შიოვობა, სიყვარული, უცოდველი თუ ცოდვიანი გატაცება, ბორბიკი, თუ ფეხზე დადგომა ერთმანეთში ირგევა და მეტი ცხოველ-მოყოფლობა, მეტი სიამოვნება სიღნეი და გადმოხტა ახალ-გაზდობა ძარღვებში. ამაშია მთელი მომჯადოებელი სიადუმლოე-ბა ახალ გაზდობისა, სიკაბუქისა... ამი ზომ არის სანატრელი და მოსა-გონებელი იგი სიკაბუქე სისხლ-გამშრალ მოხუცთათვის, რომელთა უკანასკნელ წლებს თავიანთ სიკაცისლისა წარსულის მოგონებაში ატარებენ და მწარე ოხერით იგონებენ თავიანთ სიყმაწვილეს, თავიანთ სიკაბუქეს!..

ს ა რ კ ე ვ ი

დაუღვგარი და ცვალებადი იყო ჩვენი კრებულის მოქმედება და სოციალ-დემოკრატული გულისთქმაც. მაგრამ ერთი რამ გვაკლდა: — აღმა-ფრენი ჩვენ გავეცანეთ წვრილობასა, მარტოდღენ სქესობობას. „მეტის-მეტი მიწიერება ფიქრისა და მიმართულებისა — აი, რა არის თქვენი სიღაბის უმთავრესი მიზეზო“ — სწორად გვეტყობდა ზოლმე მისა და ერთით მართალიც იყო. ცხოვრების განსაფთარებლად მარტო ჩვენისთანა ულმოზბელი და დაუფრავი თვით-მოყვარე როდი კმარა! ბუნ-და ს ყველასათვის თავისებური ნიჭი ცხოვრებისა მიუცია და ამ ნიჭთა შეგახებამ უნდა შეას ცხოვრების გალაღება, ცხოვრების პოეზია... ჩვენი უმრავლესობა კი თავის თავს ატყუებდა და ნიჭთა და აზრთა შეგახებამ განვითარების ნაცვალ-მხოლოდ წუთიერ განცხრობაზე ოცნებობდა...

ს ა რ კ ე ვ ი

შუა ღამე ვადავიდა. ბევრი ღუდლი და არაყი შეისვა. ახალ-გაზდობა სტუდენტებს იელივით მოეგვა სანუ-

გ ვ ბ - დ - გ ვ ბ

მოთხრობა.

გვახლოვდა და მუდამ დღეს სულ ჩვენი ხალხის სიკეთესა და კეთილ დღეობაზე ლაპარაკობდა... სწორედ თავი მოგაგებოდა იმისმა მსჯელობაში! ბევრ ჩვენთაგანს ხომ მხა ჩამორჩენილი, განვება-ბნელი ეგონა და გაუკილივად არც ერთ მის სიტყვას არა ეტოვებდით. მისა კი მინც თავისას არ იზღიდა. ყველა საქმის დაწყებას ისევ ანაბანდა თხოულობდა და ყველას მოუშვადებულსა და უციკეს გვიძახდა... ჩვენი, ქართველები, დღევანდელი საზოგადოებრივი ცხოვრება მოწამულთა, დაკარგული აქვს წმინდა ეროვნული ელფერი და ამიტომ ვართ ასე სისაცილოები ყველას თვალშიო. საბრალო მისა! იმან არ იცოდა, რომ ადამიანის ბინა იქ არის, სადაც მას კარგად ეცხოვრება!..

„შეველი თუ არა ოთახის კარები, ამხ. ნაგებმა სხიარულის ყიფინი შექმნეს. ყველაზე უფრო გულით თვით ევეგნია პეტროვნა მომეგება და მაშინვე სტოლთან მიმიწვია. წითლად გლავილიყვებული, გველითმადლ გულ-მკერდიანი ევეგნია პეტროვნა იმ საღამოთი უფრო დამწვენილებულია და ამიტომ ვიხელთეთ თუ არა დრო, გვერდიანდ აღარ მოეშობრებოვარ... ლამაზი ქალის მხერგარც მოსწყინდება კაცს და არც დაეძრახება! ეს ჩემი კერძო აზრი ვახლავთ, რასაკვირველია!

ამხანაგებმაც თავ-თავის ადგილი დაიჭირეს და კვლავ საბაასთ მოემზადნენ. როგორც მოკლედ ვადმომცეს, ჩემ მოსვლამდე დიდი კამათი ჰქონათ „სანინის“ შესახებ.

თუმცა რუსულ ლიტერატურასთანაც ცოტა მწყურადავხლ-

დით, მაგრამ ეს კი გავგვეგონა, რომ ვილაქ არცბაშეგმა დასწერა ერთი მოთხრობა, სახელად „სანინი“ და ამ მოთხრობის შედეგად „სქესებრივ პრობლემის“ გადაწყვეტას. მიადწია თუ არა ამ ზიზანს, ჩვენ არ ვიცოდით, მაგრამ ეს კი ვიცოდით, რომ უმთავრესმა გმირებმა ამ მოთხრობისა — სანინმა და კარსაიენამ — ამ ავბორცმა ვაემა და ქაღმა, საესებოთ დიკმაყოფილეს თავიანთ გენებთა-ღელვად და თავიანთ მსგავსების სამაგდლოთად გახდნენ. აი, სწორედ ამ მოთხრობის გამო კამათობდნენ თურმე.

„— აბა განვარძოთ, განვარძოთ! — გაისმა ამხანაგ თელას ხმა. უნდა ვითხრათ, რომ ეს ამხანაგი საშინელი მატაკი რამ იყო. ოთქმის „არ არის მკლდენ, და არ არის მქნელი“ ყველგან ევეტებოდა ზოლმე და ამღერეულ წყალში თევზებს ფეხ დაუსველებლივ ექერდა, რაც, რასაკვირველია, იმის მოხერხებასა და ცხოვრების უნარს ამტკიცებდა. იმ დროს, როცა ლომების ნაცვალად კატებს ანავლებდნენ, თელო რომელიღაც პარტის ნლობით იყო აღტურვლილი და ამას უფრო გაეთამამებინა... თელას დღესაც იმ საღამოს გაგებლობა, ასე ესტყვიეთ თავმჯდომარეობა, დაეჩემებინა.

„— განვარძოთ მეტი! კადვე გაიმეგრა თელმო.

„— რაღა უნდა განვარძოთ? — უპსუხა ქსენია ივანოვნამ: — საკამათო საგნის შესახებ ჩემი აზრი უკვე გამოვსთქვი, ე. ი. მე მომწონს სანინი, იგი სულ ახალი ტიპია ჩვენს ცხოვრებასა და მწყურლობაში. მართო სანინისთანა გამებდევ ვეკაცს შეუძლია შექმნას უკეთესი მომავალი... ბუნებრივი დამოკიდებულება სქესთა შორის.

„— ბრავო, ბრავო! ქსენია ივანოვნა, მცც სწორედ მეგ აზრისა ვარ! — სიაპოვნებით დე-ფინიცი ახსნა ნაგი თელა და ხელი მაგრად ჩაშობოთ. კუდინი! ქუდინის გზაუკეობა... „მე კი გგონია, რომ სანინი უფრო მოთმინებებს, ვიდრე ეს შეეფერება გონიერ ადამიანს! — გაუბედავად სთქვა ვილაქი, მაგრამ ამ თქმის ყურადღება არავინ მიაქცია. ჩვენ ამხანაგთა შორის ბევრი ვერა მკვლავდა ზოლმე თავის აზრის გაბედულად თქმას. ეზონოდა: ამხანაგებმა არ დამკინონო... მე, თქვენ მოგახსენოთ, „გულდადებით მოგისმენდით ვისამე აზრს და გულ-მშვიდათვ, ავწონ-დავწონავდით!...“ — სამწუხაროდ, თვით მოთხრობა არ წამოვიხსნავს, — დიბუბუნა მესამე ამხანაგმა — გაბრიელმა — წინ წამოვადგა, ხელში ჯიბეში ჩაიწყობ, რამდენჯერმე გაიბრა-გამოიბრა, მერე აღმაცურად, გადახედა თავისკვებებოთელა, ბავშვის კუბოს ოდენა, ფეხებს და ევეგნია პეტროვისას წინ გაჩერდა — დაიბ, სამწუხაროდ მე არ წამოვიხსნავს „სანინი“, მაგრამ, როგორც გამოგონია, სანინი ყოჩაღი ბიჭი უნდა ყოფილიყო... მართლაც, მხოლოდ იმისთანა ახლავან კაცს შეუძლია ეშმაკი ქალების მოხიბვლა და მორჯულებ... ხომ ასეა, ამხანაგო შენია? — მართლა რომ ეშმაკის, ორ აზროვნის კილოთი „შეგეთხა გვეგნია პეტროვისას და ცხენით დაიჭიხინა. ეენიამ გაუღიმა და აგრილობინა, რომ ეშმაკობას მიგხიბლიო. — სანინი ხომ კი ბიჭია, მაგრამ არც-კი შენ ჩამოუყვარდები, არა გაბრიელ? — გაგებობა ერთი მისი ამხანაგთაგანია — თეოფანე. — რის სანინი, რის სანინი! — დაასხი, დამალვივინ, ე დენიო ოხერტილი! — წამოიძახა ერთმა ნახუ-

დით, მაგრამ ეს კი გავგვეგონა, რომ ვილაქ არცბაშეგმა დასწერა ერთი მოთხრობა, სახელად „სანინი“ და ამ მოთხრობის შედეგად „სქესებრივ პრობლემის“ გადაწყვეტას. მიადწია თუ არა ამ ზიზანს, ჩვენ არ ვიცოდით, მაგრამ ეს კი ვიცოდით, რომ უმთავრესმა გმირებმა ამ მოთხრობისა — სანინმა და კარსაიენამ — ამ ავბორცმა ვაემა და ქაღმა, საესებოთ დიკმაყოფილეს თავიანთ გენებთა-ღელვად და თავიანთ მსგავსების სამაგდლოთად გახდნენ. აი, სწორედ ამ მოთხრობის გამო კამათობდნენ თურმე.

„— აბა განვარძოთ, განვარძოთ! — გაისმა ამხანაგ თელას ხმა. უნდა ვითხრათ, რომ ეს ამხანაგი საშინელი მატაკი რამ იყო. ოთქმის „არ არის მკლდენ, და არ არის მქნელი“ ყველგან ევეტებოდა ზოლმე და ამღერეულ წყალში თევზებს ფეხ დაუსველებლივ ექერდა, რაც, რასაკვირველია, იმის მოხერხებასა და ცხოვრების უნარს ამტკიცებდა. იმ დროს, როცა ლომების ნაცვალად კატებს ანავლებდნენ, თელო რომელიღაც პარტის ნლობით იყო აღტურვლილი და ამას უფრო გაეთამამებინა... თელას დღესაც იმ საღამოს გაგებლობა, ასე ესტყვიეთ თავმჯდომარეობა, დაეჩემებინა.

„— განვარძოთ მეტი! კადვე გაიმეგრა თელმო.

„— რაღა უნდა განვარძოთ? — უპსუხა ქსენია ივანოვნამ: — საკამათო საგნის შესახებ ჩემი აზრი უკვე გამოვსთქვი, ე. ი. მე მომწონს სანინი, იგი სულ ახალი ტიპია ჩვენს ცხოვრებასა და მწყურლობაში. მართო სანინისთანა გამებდევ ვეკაცს შეუძლია შექმნას უკეთესი მომავალი... ბუნებრივი დამოკიდებულება სქესთა შორის.

„— ბრავო, ბრავო! ქსენია ივანოვნა, მცც სწორედ მეგ აზრისა ვარ! — სიაპოვნებით დე-ფინიცი ახსნა ნაგი თელა და ხელი მაგრად ჩაშობოთ. კუდინი! ქუდინის გზაუკეობა... „მე კი გგონია, რომ სანინი უფრო მოთმინებებს, ვიდრე ეს შეეფერება გონიერ ადამიანს! — გაუბედავად სთქვა ვილაქი, მაგრამ ამ თქმის ყურადღება არავინ მიაქცია. ჩვენ ამხანაგთა შორის ბევრი ვერა მკვლავდა ზოლმე თავის აზრის გაბედულად თქმას. ეზონოდა: ამხანაგებმა არ დამკინონო... მე, თქვენ მოგახსენოთ, „გულდადებით მოგისმენდით ვისამე აზრს და გულ-მშვიდათვ, ავწონ-დავწონავდით!...“ — სამწუხაროდ, თვით მოთხრობა არ წამოვიხსნავს, — დიბუბუნა მესამე ამხანაგმა — გაბრიელმა — წინ წამოვადგა, ხელში ჯიბეში ჩაიწყობ, რამდენჯერმე გაიბრა-გამოიბრა, მერე აღმაცურად, გადახედა თავისკვებებოთელა, ბავშვის კუბოს ოდენა, ფეხებს და ევეგნია პეტროვისას წინ გაჩერდა — დაიბ, სამწუხაროდ მე არ წამოვიხსნავს „სანინი“, მაგრამ, როგორც გამოგონია, სანინი ყოჩაღი ბიჭი უნდა ყოფილიყო... მართლაც, მხოლოდ იმისთანა ახლავან კაცს შეუძლია ეშმაკი ქალების მოხიბვლა და მორჯულებ... ხომ ასეა, ამხანაგო შენია? — მართლა რომ ეშმაკის, ორ აზროვნის კილოთი „შეგეთხა გვეგნია პეტროვისას და ცხენით დაიჭიხინა. ეენიამ გაუღიმა და აგრილობინა, რომ ეშმაკობას მიგხიბლიო. — სანინი ხომ კი ბიჭია, მაგრამ არც-კი შენ ჩამოუყვარდები, არა გაბრიელ? — გაგებობა ერთი მისი ამხანაგთაგანია — თეოფანე. — რის სანინი, რის სანინი! — დაასხი, დამალვივინ, ე დენიო ოხერტილი! — წამოიძახა ერთმა ნახუ-

დით, მაგრამ ეს კი გავგვეგონა, რომ ვილაქ არცბაშეგმა დასწერა ერთი მოთხრობა, სახელად „სანინი“ და ამ მოთხრობის შედეგად „სქესებრივ პრობლემის“ გადაწყვეტას. მიადწია თუ არა ამ ზიზანს, ჩვენ არ ვიცოდით, მაგრამ ეს კი ვიცოდით, რომ უმთავრესმა გმირებმა ამ მოთხრობისა — სანინმა და კარსაიენამ — ამ ავბორცმა ვაემა და ქაღმა, საესებოთ დიკმაყოფილეს თავიანთ გენებთა-ღელვად და თავიანთ მსგავსების სამაგდლოთად გახდნენ. აი, სწორედ ამ მოთხრობის გამო კამათობდნენ თურმე.

„— აბა განვარძოთ, განვარძოთ! — გაისმა ამხანაგ თელას ხმა. უნდა ვითხრათ, რომ ეს ამხანაგი საშინელი მატაკი რამ იყო. ოთქმის „არ არის მკლდენ, და არ არის მქნელი“ ყველგან ევეტებოდა ზოლმე და ამღერეულ წყალში თევზებს ფეხ დაუსველებლივ ექერდა, რაც, რასაკვირველია, იმის მოხერხებასა და ცხოვრების უნარს ამტკიცებდა. იმ დროს, როცა ლომების ნაცვალად კატებს ანავლებდნენ, თელო რომელიღაც პარტის ნლობით იყო აღტურვლილი და ამას უფრო გაეთამამებინა... თელას დღესაც იმ საღამოს გაგებლობა, ასე ესტყვიეთ თავმჯდომარეობა, დაეჩემებინა.

„— განვარძოთ მეტი! კადვე გაიმეგრა თელმო.

„— რაღა უნდა განვარძოთ? — უპსუხა ქსენია ივანოვნამ: — საკამათო საგნის შესახებ ჩემი აზრი უკვე გამოვსთქვი, ე. ი. მე მომწონს სანინი, იგი სულ ახალი ტიპია ჩვენს ცხოვრებასა და მწყურლობაში. მართო სანინისთანა გამებდევ ვეკაცს შეუძლია შექმნას უკეთესი მომავალი... ბუნებრივი დამოკიდებულება სქესთა შორის.

